

[Ingerlise Koefoed]

For det første vil jeg gerne på SFs vegne sige, at det er beklageligt, at vi er kommet i den usædvanlige situation, at vi skal diskutere en midlertidig bevillingslov. De partier, som var så ivrige efter at fremkalde en valg-situation, har skylden for, at der er kommet en pause, hvor man ikke kan få ændret finansloven gennem den almindelige finanslovbehandling, og hvor man må imødesee voksende arbejdsløshed, fordi forslag, der ligger i beskæftigelsesplanerne, og resultater, der kunne være kommet ud af nogle af de nye beskæftigelses- og finansieringsforslag – som vi diskuterede den sidste dag vi var i folketinget, men ikke fik lejlighed til at behandle videre – altså ikke kan realiseres.

For det andet vil jeg sige, at det er klart, at vi i SF kan gå ind for den midlertidige bevillingslov. Vi kan jo ikke sætte de mennesker, der arbejder i staten, ud i kulden, og vi ville heller aldrig gøre det. Vi kan heller ikke bare lade mennesker, der er afhængige af dagpenge, af pensioner og andre sociale ydelser, leve i endnu større usikkerhed end den, mange af dem allerede lever i.

For det tredje vil jeg godt understrege, at vi ikke ved at give tilslutning til bevillingsloven har taget stilling til det finanslovsforslag, som blev fremsat i august, til de ændringsforslag, som regeringen siden har fremsat, og til de ændringsforslag, som er kommet fra de fleste partier. Vi havde selv stillet en lang række ændringsforslag, der, når de var vedtaget, ville betyde en udbygning af den kollektive trafik, af byggesektoren, af miljø- og genbrugsområderne, af servicen i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem, plejehjem og biblioteker. Gennem de ting og gennem angreb på det store overarbejde i staten og ved udbygning af arbejdsmarkedsuddannelserne og sundheds- og socialuddannelserne ville vi have kunnet reducere arbejdsløsheden betydeligt og skabe en større tryghed og mere velfærd for de mange, der i dag har det dårligt. Alt det må vi altså vente med nu, men vi vender tilbage ved den finanslovdebat, der forhåbentlig kommer hurtigt efter valget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre kan give tilslutning til forslaget til en midlertidig bevillingslov.

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne giver tilslutning.

Waldorff (VS):

Alle de, der har haft ordet indtil nu, ser ud til at være indstillet på at sikre det, som man kalder statshusholdningens uforstyrrede førelse. Jeg vil godt være den første – og måske den sidste – som siger, at det er vi absolut ikke tilhængere af.

Vi er tværtimod tilhængere af, at den førelse af husholdningen, som foregår, i allerhøjeste grad bliver forstyrret. Det er vi, fordi det, det drejer sig om, er videreførelse af en finanslov, som er udtryk for den asociale politik, som er vedtaget og ført igennem af socialdemokratiet og de borgerlige partier. Det kan vi selvfølgelig ikke lægge navn til.

Det her – videreførelsen af finansloven – er i virkeligheden et udtryk for alt det, som socialdemokratiet og de borgerlige er enige om. Det er f. eks. en videreførelse af de gennemførte indgreb i overenskomsterne med forringelse af dyrtidsreguleringen, det er skatter og afgifter, det er erhvervstilskud, det er nedskæringer i dagpenge, det er forringelser af bistandshjælpen, det er forringelser på bistandskontorerne, det er store udgifter til militæret, det er flere politifolk, anskaffelse af knipler til at klare sociale konflikter med og den slags ting. Det er, hvad finansloven er udtryk for, og det kan vi selvfølgelig ikke tilslutte os at man bare fører videre.

Når man i denne situation, hvor der føres valgkamp, rives som gale katte imellem socialdemokratiet og de borgerlige partier om, hvem der skal have lov til at sidde på den første plads hernede efter den 8. december, er det værd at huske, at det slagsmål er noget, som udspilles, fordi der er medier på, til ære for de folk, som skal til stemmeurnerne om kort tid. Når vi kommer på den anden side af den 8. december, kan man i den samme samdrægtighed, hvori man her bliver enige om at føre statshusholdningen videre, gennemføre præcis den samme asociale krisepolitik, som man har ført, indtil valget blev udskrevet. Det er det, det handler om. Det sætter tingene i relief i det sidste par uger, før der skal være folketingsvalg.

Det er vores holdning, at man må sige nej til forlængelsen af finansloven, som er et papir, der tillader regeringen at fortsætte udbygningen af lønarbejderne, og vi har ikke tænkt os at medvirke på nogen som helst måde.